

**„Всичко се състои в нашите задружни сили...
Да живеем свободни, независими и
обединени”**

(есе)

О, Дяконе това ли беше представата ти за „чиста и свята република“? „Времето е в нас и ние сме във времето“, а ти не беше ли от малцината надживели времето си Апостоле, че така решително тръгна да освобождаваш този робски народ, който така и не разбра в какво вярваш и за какво се бориш!

Може ли човек да съществува без миналото, забравил корените си? А един народ? Не е ли време да се обърнем към историята, за да разберем къде грешим? Не е ли време да започнем да възпитаваме децата си в нещото наречено родолюбие? С приближаването на датата 18 февруари идва времето, в което ние, трябва да се преклоним пред делото на Левски- човекът, който показва верния път на своя народ! Същият този, който даде живота си, за да можем днес да се наречем свободни.

„Ако спечеля, печеля за цял народ – ако загубя, губя само мене си“, но ти Дяконе не загуби нито едното. Твоята смърт се превърна в безсмъртие, Апостоле. А Вазовото сравнение „О, бесило славно! По срам и по блясък ти си с кръста равно“ най-точно показва колко значим си! Каквото и да кажем ясно е едно- личности като Левски ще останат завинаги в историята, но аз се питам как ще останем в нея ние, хората от съвременното общество. Като едно повърхностно поколение без ценности и идеали или можем да бъдем нещо повече. Бихме ли могли да бъдем поколението на промяната? Отговорът на този въпрос зависи от нас. Време е да покажем, че саможертвата на Левски не е била напразна, а ние да се докажем като едни достойни наследници на Апостола. Но за да бъдем такива ние трябва да го познаваме и то не само онзи идеализиран образ, а също и човекът-Левски, с всичките му достойнства и слабости. Трябва да се свържем с него и духовно! Колкото и различни да са времената, в които живеем, то ние трябва да вземем най-доброто, за да изградим по-добро. А времето, то неуморно си лети - дните се превръщат в седмици, седмиците в месеци, а месеците в години, всичко е като един безкраен кръговрат и ние

трябва да опитаме да дадем нещо от себе си на близките си и Родината. Така както го направи Левски! Ако има нещо обаче, което историята на великата ни страна е показала, то е че „Съединението прави силата“. Само заедно можем да се справим с трудностите на своето време. И макар Левски да нямаше късмета народът да застане зад него в трудния момент, то ние трябва да сме сплотени, защото това ни завеща той. А виждайки на какво е бил способен един човек, само можем да си представим на какво е способна една силна и сплотена нация - отправила поглед към бъдещето чрез поуците от миналото!

Левски без съмнение е един титан в нашата история. Човек с изключителна смелост, лидерски качества и умствени възможности, но може би най-велика от всички негови страни е неговото голямо сърце. Именно това сърце, което трябва да познаваме и от което да вземаме пример. Нека изпълним завета му! Нека „Да живеем свободни, независими и обединени“!

**Мартин Тодоров Стефанов - 11^а клас
Профилирана гимназия „Христо Ботев“
гр. Попово**